

Αριθ. 15.

Ετους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ	
Έποιχ.	Φοίνικας 36.
Έξαρνησία.	18
Τριμνιάτικ.	9
Αἱ συνδρυμαῖ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δέ τὰ λεπτὰ μέρη τοῦ Κρατήσου, παρὰ τοῖς Ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομεῖου.	

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Δρ. 554. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Βασιλεὺς Οἰκονόμου διορίζεται Γνωκός Αστυνόμος τῆς Νάξου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν δικταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 26 Ιανουαρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Δρ. 617. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦ χρόνου αἰνιγματίου ὑπ' Δρ. 504
ψηφισμάτος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Σπυρίδων Χαραλάμπου διορίζεται Λιοικητής τῆς Καρυταίνης καὶ Φαναρίου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν δικταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Δρ. 618. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦ αἰνιγματίου ὑπ' Δρ. 504
ψηφισμάτος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Ν. Μπουκουρῆς διορίζεται Διοικητής Μητρούσας ἀντὶ τοῦ μεταβιβεμένου εἰς ἄλλην ὄχηματον ὑπαρχού Κ. Ν. Καρόρη.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν δικταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Δρ. 619. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦ αἰνιγματίου ὑπ' Δρ. 504
ψηφισμάτος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Ν. Καρόρης Διοικητής Μηνεμβασίας, μετατίθεται ως τοιοῦτος εἰς τας ἀστραγάιας Τριπολίτεων, Λεονταρίου καὶ Άγιου Πέτρου.

Β. 'Ο Κύριος Α. Καψύδης διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν δικταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Δρ. 409. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψηφισμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προσθιμούμενοι νὰ ἐνεργήσωμεν τα ὅσαις ἡ ἐν "Αργείῳ"
Ἐθνικῇ Συέλενσις ἐνέκρινε μέτρα διὰ τοῦ ὑπ' Δρ. ΣΤ'
ψηφισμάτος.

Κρινοτεσταγκαῖον νὰ προνοήσωμεν καὶ περὶ αυτάστεως
ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τοὺς ἀφιερωθησαμένους εἰς
τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ τοιοῦτον κ. Τάστημα ἀπαιτεῖται νὰ
συστηθῇ ὅσαις καὶ ἵερος ναὸς, καὶ ὑπὸ τοῦ δημιαὶ τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ

Ψηφ. Γομεν.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

1. Τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πίρου ἱερὸν μηταράτοιν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διερίζεται εἰς σχάλειον εκκλησιαστικὸν διὰ

Τοὺς ἀφιερωθησομένους εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Τῷ διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει ἐμπιστευθῆ ἡ Κυβερνητική εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένους διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ παιδεῖαν.

3. Ἡ Κυβερνητική αὐταλαμβάνει ὡς ὑποτρόφιος εἰς τοῦτο κατ' ἀρχὰς 15 μαθητευομένους, ἥλικίας 12 — 18 ἔτῶν, τοὺς ὅσοις θέλει ἐκλέξει προτεχώς ἀπὸ τοὺς διομαστὶ κούς καταλόγους, τοὺς ὅσοις προσεκλήθησαν νὰ καθηπούσανται οἱ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν πανιερώτατοι Ἀρχιερεῖς.

4. Εἶναι δεκτοὶ ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν ὑποτρόφων τούτων, ὅσοι παιδεῖς σπουδαῖς ἀγωγῆς, καὶ μαρτυροῦντες κλίσιν ἀληθινὴν πρὸς τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, δύνανται νὰ συνεσφέρωστεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ καταστήματος τούτου Γρόττα 70 κατὰ μῆνα.

5. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ κατήχησις καὶ ἵερὰ ἴστορία θέλουν διδάσκεσθαι τῷ παῖδι εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχολεῖον. Θέλουν δὲ εἰσαχθῆ ἀκολούθως καὶ ἄλλα μαθήματα, καὶ διδάσκαλοι εἰς ἕκαστον κλᾶδιον τῶν γάστρων, τὰς ὅσοις ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωστεν οἱ μέλλοντες ἢ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν ἱερατικὴν λατρείαν.

6. Ἰδιαίτερον διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου σχολείου, τὰ καθήκοντα τῶν διδασκάλων καὶ τὰ χρέη τῶν μαθητῶν.

7. Ο ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΓΕΙΑ.

Ἄρ. 1.

Ἐγκύρωλις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟ-
ΚΛΗΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Πρὸς τοὺς ἐγκατοικου, ἵων τῆς περιφερείας ταῦτης
ἐπαρχιῶν.

Ἐτελέσθη ἡδη χθὲς, συμφώνως τῷ διατάγματι Ἀρ. 14, 186, ὁ ἀποθέλεσθαι τοὺς συνέδρους μου δικαστὰς, παρέδοσις, ἐμὲ καὶ τὸν γραμματέα ἡμῶν ὄρκος, καὶ τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἄρχεται νὰ ἐνεργῇ ἀπὸ σύμερον.

Στηριζόμενον τοῦτο ἀπὸ εἰς τὸ ἀτάραχον τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου, καὶ κανόνα ἔχον προτέτι ἀμετακίνητον τὸ 38 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Φημισμάτος (ὑπὸ 8, 268) ἀρθρον ἔξαιρέτως, εἶναι πεποιημένον ὅτι θέλει (σὺν θ. ἀρ. 8, 267) νὰ ἐκπληρώσῃ φιλοτίμως καὶ ἐπακρινῶς τὰ ἀπερ-
νῦ, ἐπεφοργίθηκη μεγάλα καθήκοντα, καὶ νὰ εὐαρεστήσῃ
οὐλωδια τῆς δικαιοσπραγίας του καὶ ἔθνος, καὶ Κυβερνητικού, καὶ τοῦ ἰδιῶτος ἀπὸ σᾶς, καὶ ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδῖται, ἡ ἀνάγκη ἡσελε κατατίθεται νὰ κριθῶσιν εναποιητικοῖς τούτου ἢ
ἐκκλησίων ἢ ἐκκλησίων.

Ἐν Σαλώνοις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1829.

Ο Πρόεδρος Π. ΝΙΚΟΔΑΛΗΣ.

Δόγμα ἐκφωνηθεῖται [ἐκ μηνύματος] εἰς τῆς μηροποιίας τὸ
ταῦτα μετέ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου

τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Π. Νικοδάληου, κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ ὄρκωμασίου τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ὃντες ἡσαν παρόντες ὁ Ἀρχιερεὺς, ὁ Ἐκτακτος

Ἐπίτροπος, πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν εἰς πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἐπίσημα ἐπαγγέλματα, καὶ πλῆθος λαοῦ τῶν
διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Σαλώνοις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1829.

Τετρακόσια, φεῦ τετρακόσια ἐπιληστίαζον περίπου νὰ πληρωθῶσιν ἔτη ὀλόκληρα, ὃ ἂδρες Ἀνατολικοελλαδῖται, ἀφ' ὅτου ὁ νόμος, ὁ ἐπιγειός [ἄς μὲ συγχρηματηρίᾳ τὰ εἰσισταὶ] αὔγος Θεὸς, εἶχε γενῆ ἀρχαντος ἀπὸ τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος Ἑλλάδος τὸ πρόσωπον...

Τὰ πολυγίμητα τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἀγαθὰ, καὶ μεταξὺ τούτων μάλιστα ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς, ἡ ἀσφάλεια τῆς ἴδιοκτητίας καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς τιμῆς εἴχον πλέον κατατίθεται τελείως ἄγνωστα εἰς τοὺς Ἑλληνας, τοὺς πολυδακρύους καὶ ἀτυχεῖς. "Ἄβυστον, ἐνί λόγῳ, ὁ δύναμις καὶ στεναγμοῦ παριστανεν εἰς τὴν οἰκουμένην ἡ ἀθλία ὑπαρξίας τῶν ἀπογόνων τῶν εὐκλεεστέρων τῆς ὑρηλίου ἀποδῶν. "Ητον ἀρά ποτε καὶ πρέπον καὶ δυνατὸν, τούτων αὐτῶν ἔχοντων, νὰ ὑπομείνῃ ἔτει μᾶλλον τοῦ ἀφορήτου γυγοῦ ὁ βάρος ὁ εὐγενής Ἑλληνικὸς τράχηλος; Ἐπρεπε τάχα... ἀλλὰ, τι βέτα! πόθεν δὲ καὶ ἡ διακόπτουσά με φωνή; "Ηρωες, οἱ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος ἐνδέξονται εἰς τὰ Θρησπύλας πεσόντες!... Σκιαὶ τῶν Γριακοσίων! σεῖς εἶσθε; σεῖς ἀποκρίνεσθε, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὅτε ἐισορεύεται ἔξασταντος εἰς ἄνδρας καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ὅπο μα" Ἑλληνας νὰ διατείνωσιν ἐπὶ τέλους τὰς ἀλύτεις των, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ κατασκευάσωσιν ὄπλα; Σεῖς ἐγκρίνετε, ὅτε οἱ τεμνούσμενοι εἰς πρωτάρορας Σβονας καὶ Λεωνίδας ἐχρεώστουν ἀναποθεύκτως νὰ ζητήσωσι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τῶν εἰς τοῦ ἀπελπισμοῦ των τὰ σωλάγχια; Τί λοιπόν! οὐσίαι ἄυλοι καὶ ἀβάνατοι, τι! ἐδικαιωσε τὰς εὐχάριστας τὸ πρᾶγμα; Καρτεροφυχία ἀμίμητος, θυσίας ἀνέκρουστοι καὶ ἀπερίγραπτοι ἐνύεα ὄλων ἐνιαυτῶν ἀνέδειξαν τάχα τὸν ἀγῶνα ἡμῶν, ὡς ἀγῶνα ὅντως Ἑλληνικός; Ἡ φαιδροὶ ὄψις σας, τὸ ἱλαρὸν βλέμμα σας, τὸ χαριεν σκίρημα, δι' ὃν ἀνέρχεσθε ἀνιστάμενα νῦν εἰς τοῦ αἰθέρος τὰ ὑψη, ἀπαγγέλλουν κάλλιστα, ὡς πνεύματα τρισμακάριστα, πλήρη ἐκ μέρους σας εὐαρέστησιν καὶ δὲν ἀφίουν οὐδὲ ἔχοντας δισταγμοῦ ὅτι οὐεῖς τὰ αὐτὰ βαδισάντες βηματά σας, οἱ τούτο ἀκολουθήσαντες καθόλη τὴν ἔκτασιν παράδειγμά σας, καὶ οἱ τούτο μὲ σᾶς ὄμοιος διατρέξαντες στάδιον τοῦ ὑπέρ ἀνέκρητοι μαρτυρίου δείμηντοις Δάκοι, Κυδιακούλιδες, Βοτσάριδες, Καραϊτκάκιδες καὶ τόσοις ἄλλοι, ὅτει καὶ σεῖς, συιαγάλλοις τὸν μὲ σᾶς καὶ συιαγάλλοις εἰς τὰς αὐτὰς οὐρανίους σκηνάς.

Ἄρκει ἄλλα πλέον, ὃ ἄνδρες κάτοικοι τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἐδάφους τούτου τῆς Ἑλλάδος, ἀρκεῖ ἡ πικρίας ἔμπλεως τῶν ἡδη νῦν διατείχασθεντων καὶ ἐκλειφάντων συμφορῶν ἐνύματος. ἀρκεῖ τὸ λυτηρὸν τῆς ἔξαφανισθείσης δουλικῆς τύχης μηνμήτυν. Ο κεραυνὸς τῆς θείας ἐκδήσεως, καὶ ἐθόμβιστε καὶ ἐπάγαγεν. Ο διαλαμπής τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας ἀπῆρε, ὁ διατρέχων σήμερον εὐτυχῶς τῆς πατρώντος Ἑλληνικής γῆς τὸν περισσότερον ὄρον, κατεύδιεν ἡδη τὰς ζωγρίες ἀλιτηνά, τους καὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τῶν γενεθλίων σας.

Ἐκεῖνο δ' ὅτι πρέστει νῦν καὶ εἰς σᾶς (ώς καὶ εἰς

βέκαστεν τῶν ἄχρι τοῦδε ἐλευθέρων ὄμογενῶν), εἰνπι, ὁ δῆσες, νὰ ἔκτείνετε χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν οἰκτίρονα ὑψιστον, πρῶτον, διότι σᾶς ἐνισχυσε καὶ βραχίονα καρδίαν, εἰς τρόπον ὡστε νὰ στεφθῆτε ἀπειράκις τὰ νηγτήρια εἰς πάλην ἄνισον καὶ κατὰ πολλὰ καὶ κατὰ μεγάλα, δεύτερον, διότι ἐνέτωνεσεν εἰς τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς τῶν γενναιοφρεγούσων καὶ κρατίστων Αὐλῶν τὸν νὰ συμμαχῶσι καὶ τὸ νὰ συμπράττωσιν εἰσέτι καὶ τοῦ μὲ φιλοτιμίαν ἀστειστον καὶ εἰς αἰώνας αἰώνων ἀξιομνημόνευτον ὑπὲρ τοῦ ἀληθεῦς ὑπάρξεως καὶ τῶν συμφερόντων τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος ἡμῶν, καὶ τρίτον, διότι ἐφώτισε τὸν καὶ εἰς τὰς ἡμισφαῖρις δακτυλοδεικτούμενον διὰ τὰς πολυειδεῖς ἀετάς του ἄνδρα Κατοδίστριαν, νὰ εὐαρεστηθῇ καὶ ἀναδηθῇ (κατὰ τὴν πάνδημον τοῦ Ἐλληνικοῦ ἔθνους αἰτησιν) τὴν διεύθυνσιν καὶ κυβέρνησιν τοῦ περιβαλλόντος τοῦ σκάφους τῆς Ἐλληνικῆς πολιτείας, ὅτε τοῦτο διὰ τὰς σφοδρὰς καὶ ἀλεπωαλλήλους τρικυμίας εὑρίσκετο εἰς βάλην τοιαύτην, ὥστε ἐκινδύνευε μὴ δὲν ἥθελε καὶ ἐλλιμενισθῇ ἐπὶ τέλους κατ' εὐχήν.

Μετὰ δὲ τοῦτο, πᾶν ὅ, τι σᾶς ἐναπομένει (ὡς κοινὸν πάντων καθῆκον), εἰνπι, ὁ Ανατολικοελλαδῖται, νὰ ἐπικαλεσθῇτε μὲ εἰλικρίνειαν καὶ καρδίας συντριβήν τὸν αὐτὸν πάνσφον δημιουργὸν τοῦ παντὸς νὰ σᾶς συνετίθῃ, διὰ νὰ μὴ παρεκτραπῆτε ποτὲ ἀπὸ τὴν ὄδον τῆς δικαιοσύνης, τῆς μητρὸς ταύτης καὶ κορωνίδος τῶν λοιπῶν ἀρετῶν. "Αγεν ταύτης, ἐστὲ βέβαιοι, δρογε·εἰς. δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τελεσφορήσῃ μηδέν" ἀνευ ταύτης τὸ πᾶν σαλεύει ἀνευ ταύτης, αὐτὸς εὗτος ὁ κοινωνικὸς βίος, καταντᾶ βίος ἀδίωτος, διότι ὁ συνδέων καὶ συντηρῶν τὴν κοινωνίαν νόμος δὲν εἶναι πραγματικῶς ἄλλο τι εἰμὶ κανῶν τῆς δικαιοσύνης, κατὰ τὸ ὅποιον ῥύθμον· γέλαι ἡ διαγνωγὴ ἐκάπτου τολέτου. Τὴν δικαιοσύνην ταύτην (τὴν ὅποιαν οἱ ἡμέτεροι ἀβάντοι πρόγονοι ἐπωόμασαν ἀδμιζόντως ἄλλας τῆς δωῆς, διῆτι δύναται νὰ ἐμποδισῃ τὴν σῆψιν καὶ διαφθορὰν τῶν πολετειῶν), τὴν ἔξοχον, λέγω, ταύτην ἀσεῖτην προνεούσα καὶ ἐπιμελευμένη ἡ ἐνεστῶσα συνετὴ ἡμῶν Κυβέρνησις ν' ἀποκαταστήσῃ, κοινὴν εἰς τὸ ἔθνος ἕσσον Γέρχος καὶ καθόσου παρευτιαζ· ταὶ εὐπρόσδεκτος ἡ περίστασις, ἔστωετεν ἥδη καὶ σπενδεῖ νὰ ὄντωσαι τὰς εὐχὰς τῶν προλαβούσων Κυβέρνησεων τῆς Ἐλλαδος, καὶ κατὰ πᾶν ὅ, τι ἀναφέγεται εἰς τῶν Γαλιτικῶν δικαιοηρίων τὴν σεστασιν.

Μόλις ἐφάνη νῦν πρόσφορος ἡ καιρὸς δ.α νὰ γίνη καὶ πρὸς εἳ, ὁ ἄνδρες, τὸ καλὸν μετὰ ἀσφαλείας, καὶ πάρευτα τὰ ἴων· Αρ. 14,185 καὶ 14,186 διατάγματα ἀνήγγειλον ἐπιφέμα: ἀπαγγεῖλην τὴν καθ.δρυσιν δικαιοηρίου τακτικοῦ καὶ κρίσει κατὰ τὴν Ἐλ·ἀξια τὴν Ἀνατολικήν.

Οἱ πτειρος καὶ βιθύνους πολιτικὸς τῆς Ἐλληνικῆς Κυβέρνησης, γνωριζῶν καλλιπτα ὅτι δυο εἰ·καὶ τὰ μόνα πιόν τυντελεστικά μέσα τὸν νὰ καταπολεμήσωτε καὶ ἔκριωσι τὰ ἀδικήματα ἀπὸ πάσαν ἐπικράτειαν, τὴνον αἴ ποιναι καὶ αὐταρχοῖσι, δὲν παρέβλεψε τὴν ἐνεργειαν τούτων ἀμφοτέρων παντεπασι. Διὸ καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐκτελεῖ διὸ τὴν κακῷ συστάσεως τῶν δικαστηρίων, ὁ κύριος καὶ κατ' εὐθείαν σκοπός τῶν ὅποιων ἄλλος τις δὲν εἶναι, παρεκτὸς εὐηγή νὰ διατηρῶσι τοὺς νόμους, τευτέττι νὰ ἐφερούσι τὰς τ. δὲ δεύτερον σύγωνιζεται νὰ κατορθώσῃ διὰ τῆς ἐντολῆς, κατηγορεῖται δίδει πρὸς τοὺς διεύθυντας παντογάν τὸν

ματικᾶς θυσίας καὶ ζημίας τοῦ ἀληθῶς ἰδρώσαντος αἷμα Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ διπος ἀνακουφίζωσι ταύτοχρόνως ἐκ τοῦ προχείρου τάς ἀνεπιδέκτους χρονοτριβῆς καὶ κατεπειγούσας ἀνάγκας αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Ταμείου εύκολίας.

Λύτης ταύτης τῆς ἀναντιφρήτου ἀληθείας μάρτυρες αὐτόπται εἰσθε ἥδη νῦν καὶ σεῖς, ὁ ἄνδρες Ανατολικοελλαδῖταις ὄμογενεῖς διότι, ἀλλα ἡκούσατε τὴν σύστασιν τοῦ δικαστηρίου, οὐτινος ἡ δικαιοδοσία ἐπεκτείνεται καθ' ὅλον τὸ εύρυμέτωπον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος τμῆμα, καὶ εὐθὺς εἰδατε ἐν τῷ μέσῳ σχες καὶ τὸν Ἑκτακτὸν τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις δεῖξες ἥδη προθυμίαν ἀξιομήμητον διὰ τὸν ἐξαιρετον τῶν ἐπαρχιῶν σας διοργανισμὸν, περιηλθε συγχρόνως ἀπανταχοῦ, ἐξέτασε μετὰ ἀκριβείας τὰς περιστάσεις σας, ἔλαβε καταλόγους τῶν ἀπαιτήσεων σχες, ὅσαι ἔχον λόγον ἀποζημιώσεως, ἐπροσδιώρισε μισθὸν εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτοπίων σας διοικήσεων καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἔδωκεν εἰς αὐτὰς τὴν ὅσην ἐζήτηταν ἐκτελεστικὴν δύναμιν (ὑπομίσθιον καὶ αὐτὴν) πρὸς γενικὴν ἔκάστου μέρους ἀσφάλειαν, καὶ ἐπαγγολεῖται, ἐνὶ λόγῳ, μετὰ ζήλου πλλοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν πάντων, ὅσα ἐπεφορτίσθη, καὶ πάντων, ὅσα δύγανται νὰ τὸν καταστήσωσιν ὄσονούπω ἔγαπητὸν καθ' ὅλην τὴν παρ' αὐτοῦ νῦν διεύθυνομένην Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ὡς ἥδη ἀπέβη τοιοῦτος καὶ καθ' ὅλην τὴν ἦν διεύθυνεν ἀλλοτε Δυτικὴν, καὶ καθ' ὅλον τὸ σπερ κατόπιν διεύθετο πέλαγος τὸ Αἰγαῖον.

Σπουδάσατε τὸ λοιπὸν, ὁ ἄνδρες Ανατολικοελλαδῖται, σπουδάσατε ἥδη καὶ σεῖς νὰ ἀναφρήτε πληρέστατα ἀξιος τῆς τοκύτης λαοσόντον κηδεμονίας, ὅτις κατὰ πρῶτον λόγον ὀφείλεται εἰς τὴν ἔμφρονα ἐνεστῶταν ἡμῶν Κυβέρνησιν. Διανυθῆτε ὅτι, διὰ νὰ ὀνυμασθῇ τις δικαίος καὶ γρηθός πόλιτης, καθ' ὅλην τὶς λέξεις τὸν δύναμιν, ἀπαιτεῖται νὰ φέρεται οὐτος πρὸς τοὺς ἄλλους, διπος ἐπιθυμή νὰ φέρωνται καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτὸν δὲν ἀρκεῖ δηλαδὴ μόνον τὸ νὰ μὴ κακοποιῇ, ἀλλ' εἶναι ἐπάναγκες προσέτι καὶ τὸ νὰ ἀγαθοποιῇ. Φιλοτιμήθητε νὰ δείξητε πρὸς τοὺς λοιπούς σας συναδελφοὺς Ἐλληνης ὅτι, καὶ ὃν τρόπον ἡ γῆ αὕτη τῆς γεννήσεως σας ὅτις μόνη καὶ λογιζεται καὶ εἶναι τὸ τέταρτον ὅλης τῆς ἔως τὴν ὥρας ἐλευθέρας Ἑλλάδος μέρος, καὶ ὁ δεξιος μητρὸς αὐτῆς ἡ ἐγρημάτισεν ἥδη· δ. πρῶτος εύσταθης τῆς κοινῆς μητρὸς πατρίδος προμαχῶν καὶ ζῶσα ἡρωϊκῶν πράξεων εἰκὼν, τοιουτοτρόπως δύναται αὕτη νὰ διαπρέψῃ καὶ ὡς ἔστια τῆς πειθαργίας καὶ ως παράδειγμα εὔγομίας. Ερόετο δὲ εἰς κρημνὸν καὶ παρὰ πολὺ μικρὸν ἀπὸ ὅλους σας γενικῶς, ὁ ἄνδρες, ἡ ἐλαχιστη αὐτη ἰδέα τοῦ ὅτι ἡ ἀνομία θέλει τολμήτει σήμερον νὰ προσθαλη καὶ τὸ ἀναχιδὲς μέτωπόν της ἀνάμεσον σας ἡ ὑπ' ὅψιν σας! Αρκοῦν πλέον τὰ ἄχρι τοῦ νῦν διχυρείναντα ἀτιμώρητα, καὶ ἥδη νῦν ἐλαφρῶς πως (ἐπιεικείας γάριν) κολαζόμενη βρέχε ἐγκλήματα τῶν παρελθόντων ἐνιτυτῶν! Αἱ περιστάσεις τοῦ βραχοῦ τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας καὶ τοῦ ἀκμήζοντος θορίσου, παρῆλθον ἥδη. Λίν εὐλογηφανεῖς διπωσοῦν πριγάτεις ἐξέλιπον· τὸ πρόσφατον ἀδ κημα ἀρα δὲν θέλει ἐλπίσει νὰ εὔρη ἀπολογ. εἰς μέρος κανένα, διότι ἡ Σερβίτη τῶν Ἐλλήνων Κυβέρνησις, καὶ βλέπει ἥδη καὶ φθάνει ἀπανταχοῦ. Η δικαιοσύνη ἔχει σήμερον ὄφοι λιμένων δέμερεστατον· ἐπι κεφαλῆς τοῦ δικαστικοῦ καθεζόνται ἀνδρες καὶ ἐνάρετοι καὶ φορμομαθεῖς διπουργικος, ἐνὶ λόγῳ, κλάδος, σεμνήνεται σήμερον μετὰ τοῦ δικαστικοῦ εἰς Γεννητάδες, εἰς Κλουκρίδες, ἀξιομνημόνευτε Συῆτας αὐτίθηκτε· καὶ εἰς Δικελισκούς. Ποῦ θέλει δὲ προσέτι ἡμπορεύσει καὶ κρύψῃ τὴν σκιάν του ἀδικος εἰς τὴν Ἀνατολική·

μάλιστα Ελλάδα, ὅπου σήμερον ιδίως πως ἐπαγρυπνεῖ ὅμια
ἀχέρονος καὶ προνοητικοῦ Πληρεζούσιου, ἀρειτόλμου καὶ
ἐπιχειρηματικοῦ Στρατάρχου, δραστηρίου καὶ φιλοτίμου Εκ-
τάκτου, ὅπου δηλαδὴ εύρισκονται καὶ Δύγουστίνοι, καὶ Γψη-
λάνται, καὶ Μεταξάδες;

Εἰρηνοδίκαιοι ὄμογενεῖς τοῦ τμήματος τούτου, καὶ πρὸς
αὐτούς, νομίζω, δὲν εἶναι ἀνοικεῖον νὰ συστήσῃ τις ἔξαιρέτως
προσοχὴν ἀτενῆ δι' ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν σας. Φιλάτετε πρὸ πάντων καλῶς, ὡς ἀνδρες, νὰ μην ἀφαρπά-
ζετε ποτε ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν κρινομένων τοὺς λόγους, δει-
κνύετε πρότωπον ἰλαρὸν πρὸς ὅλους ἀνεξιρέτως, καὶ τοφεύ-
γετε ὡς μέγα καλὸν τὴν πικρὸν γλώσσαν, ἀκροχεσθε μὲ
ὑπομονὴν ταῖς μέρη χιμφύτερη, ἐρευνᾶτε ἐπιμελῶς ταῖς ἀνα-
φερομένας εἰς τὴν διαφορὴν περιστάσεις, σκέπτεσθε βιβλίως
τὸ πᾶν, ἔχετε πρόσδρον τῶν πράξεων σας τὴν εἰσαγειόθησαν,
καὶ μελετᾶτε πάντοτε τὸν νόμον προτοῦ νὰ ἀποφασίζετε.
Μὴ διστάζετε δὲ ὅτι ἡ διαγωγήσας παρκτηρεῖται, ὅτι τί-
ποτε δὲν μένει κρυπτὸν, καὶ ὅτι αἱ αδικοκριτίαι ὑπόκεινται
εἰς μεγάλην ποινὴν, ποινὴν ἀλλαδῆ, ἢν καὶ μὴ οὐχὶ ὄμοιαν
μὲ τὴν ἢν ἡ ἀργαία ἴστορία ἀναφέρει διὰ τὸν ἀδικον δικαστὴν
(τὸν ὅποιον ἔκδειρον ζῶντα, καὶ μὲ τοῦ ὅποιου τὸ δέρμα
ἔστρωσαν τὸ θρανιὸν ὅπου ἐκάθιστο καθηυμέραν ὁ τὸ αὐτὸν
πούρημα διορίσθεις νὰ διαδεχθῇ υἱός του), ἢν ὅχι, λέγω,
τοιαύτην, ὅμως πάντοτε ποινὴν αὐστηρὰν, τὸ ὅποιον συμφω-
νεῖ καὶ μὲ τὸ εὐαγγελικὸν ρῆτὸν ὅτι, « ὁ μὴ εἰδὼς καὶ ποιή-
σας διαρέστεται ὄλιγας, ὁ δὲ εἰδὼς καὶ ποιήσας διαρέστεται
πολλάς ». Οἱ λόγοι μου δὲ γενικῶς δὲν φαντάζομαι νὰ πλη-
γώσωσι διάλογο τὴν φιλοτιμίαν σας, πρῶτον, διότι αὐτοὶ ἀπο-
τείνονται καὶ αἱ ἐμὲ αὐτὸν, καὶ εἰς τοὺς συνέδρους μου δικα-
στας, καὶ δεύτερον, διότι ἡ τὸν ὅποιαν προσφέτως μοι ἐγνω-
στοποιήσατε διὰ τοῦ Ἑκτάκτου σας ἀξίαν λόγου διαθεσιν
τοῦ νὰ σᾶς δίδω κατὰ καιρὸν ὄδηγίας καὶ σαφνείας ἀναγο-
μένας εἰς τὰ χρέος σας (ὁ καὶ θέλω μετὰ τάπτες χαρᾶς ἐκτελεῖ),
χαρακτηρίζουσιν ἀποχρώντως τὰ ὑποκείμενά σας ὡς ἀνδρας
ἔχοντας ἥδη καὶ χρηστότητα, καὶ πραότητα, καὶ μετριοφρο-
σύνην, καὶ φιλομάθειαν.

Δὲν λέγω δὲ τίποτε ἀναφερόμενον ιδίως πρὸς τοὺς Ἀστυ-
νόμους καὶ πρὸς τὰς ἄλλας τοπικὰς τοῦ αὐτοῦ τμήματος
Ἄρχας, δι' ὧν αἱ ἀποφάσεις καὶ λοιποὶ πράξεις τοῦ Δικαστη-
ρίου μέλλον νὰ ἐκτελώνται, διότι ζωηρὸς προθυμία δὲν εἶναι
ποτὲ δυνατὸν νὰ λείψῃ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνου, ὅστις
γνωρίζει καλλιεστα τὴν ἀδιαφιλονείκητον νομικὴν ἀρχὴν, ἥτις
ἐντέλλει διὰ εἶναι καὶ πλέον ἔντιμον καὶ πλέον κοινωφελες
τὸ νὰ γρηγορῇ ὁ ἐπὶ τῆς ἔξιστες νὰ προλαμβάνῃ μέλλον καὶ
ἐμποδίζῃ ὅσον δύναται] τὸ κακὸν, παρχ ἀφοῦ πραγμή νὰ
τὸ τιμωρῇ εἶναι δὲ τοιοῦτος κατ' εὐτυχίαν τῆς ἀνατολικῆς
Ἐλλαδὸς ὁ Ἑκτάκτος, εἶναι τουτέστι καὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις
ἔξι ἐπαγγελματος νομικός.

Οἱ οἰωνοὶ δῆλοι τῆς εὐημερίας τῶν συμπολιτῶν μης Ἐλλή-
νων ἐν γένει, εἶναι σήμερον, ὡς ἀνδρες ἀνυπόλικοι ελλαδίται,
εἶναι, λέγω, σήμερον κατ' εὐχὴν αἴσιοι. Ζῆθι δὲ μόνον, πρὸς
πριγματοκοινήσιν καὶ τελειωποίησιν τούτου παντὸς τοῦ κα-
λοῦ, σὺ ὁ τῆς Ἐλληνικῆς πολιτείας κορυφαῖος! Ζῆθι τὸ κέ-
μημα κακίο εὐγενῆς βλαστὸς τῆς Ἐλλάδος. Ζῆθι ὁ πατὴρ τῆς
πατρίδος, ὁ περιβλεπτὸς καὶ μυριοτίμητος Κυβερνήτης ἡμῶν,
Ζῆθι!

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Ιανουαρίου.

Ἐμάθετε ἵσως καὶ παρ' ἑτέρου πρὸς ἐμοῦ ὅτε συνέβη ἐμ-
πόνος τὸν 2/1 τοῦ ἐνεστῶτος κατὰ τὴν 6 ὥραν 3/4 τῆς
νυκτὸς ἀρκετὰ δυνατὰς σεισμοὶ, οὓτις, ἢν καὶ δεν ἐπέφερε τε
ἀπεικταῖον, ἐπέριξαντεν δύμας οὐχ ἡττον μεγάλην σύγχυσιν
εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅπου καὶ παλαικαὶ οἰκιαὶ, κατεσκευα-
σμέναι ὑψηλαὶ καὶ χωρὶς στερεότυπος, λειπουν πολὺ τὸν νὰ
εἶναι ἀσφαλεῖς. Άλλα δὲν ἐμέλλομεν εὔθυνος : ἀπαλλαγὴθῶμεν
ἀπὸ ταῖς ἀνησυχίας, διότι μετὰ μίαν ὥραν ἡ θεατρικὴν
νέον σεισμὸν. κατὰ τὸν II ἀλλον τρίτον, καὶ ἡμέραν ὥραν
μετὰ τὸ μεσονύκτιον, τέταρτον. Όλοι δε ἡσάν σχεδὸν ὅμοιοι
κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν διάρκειαν. Η κίνησις τοῦ δευτέ-
ρου ἦτο καθετος, ἢ δὲ τῶν ἄλλων ὀρθοντικαὶ καὶ κατὰ διεύ-
θυνσιν μεταμορφωταλικήν. Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὰς αὐτὰς
σχεδὸν ὥρας τὰ ρίγη τοῦ πυρετοῦ τούτου τῆς γῆς ἐπανήρ-
χισαν, καὶ ἐπικυρώνεται τὸ μεσονύκτιον. Τὴν Κυριακὴν, 26
τοῦ μηνὸς, δὲν ἔγεινε τίποτε, ἢ ἀνέγεινε, ἥτο πολλὰ ἀδύ-
νατος.

Δὲν πρέπει νὰ θυμαχήσωμεν δι' αὐτοὺς τοὺς σεισμοὺς, τοῦ-
ναντίον μάλιστα γέλασμας θυμαχεῖς ἢν δὲν γένουν συχνότε-
ροι. Εἴπερχι περικυκλωμένοις ἀπὸ ἡρακιστέοντος κρατῆρας, καὶ
τὸ Αιγαῖον πέλαγος ἐτεκτάνθη δι' ὑπογειῶν πυρῶν. Ταῦτα
ἔκαμψαν τὴν παλαιὰ μὲν Θήραν, νῦν δὲ Σαντορίνην, νῆσον
ν' ἀναδύσῃ ἐκ τῶν κυράτων. Ή δῆλος ἐπαύθε ποτε βιαιοτά-
τους σεισμοὺς, καὶ ἡ χρήση, τὴν διδόμενην εἰς αὐτὴν αἱ
μόρφωσιν. Ή τῆς τριανταρίου Βολῆ, διι τῆς ὅποιας ὑψώσῃ ἡ
δῆλος ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης διὰ νὰ χοντριμένη εἰς
τὴν λογείαν τῆς Λαπτοῖς, εἶναι ἡρακιστεία ἔκρηκτος. Αἱ πλεί-
στοις τῶν Κυκλαδῶν ἔγουν κρατῆρας ἐστεμένους, καὶ τὸ ἐδί-
φος τῶν σύγκειται ἐπὶ τὰς ἐκβλητεῖσις ὑλας τῶν παλαιῶν
ἡρακιστεῶν. Ή Εὔβοια, η Κρήτη, η Κύπρος καὶ πλεῖσται
ἄλλαι νῆσοι ἡρακισθησάν ποτε ὑπὸ σφυριροτάτων σεισμῶν,
καὶ παρουσιάζουν σημεῖα τῆς ἐνεργείας μεγάλης ὑπογείου
ἐκπυρσώσεως.

Ἐχομεν πολλὴν περιέργειαν νὰ μάθωμεν τί συνέβη κατ'
αὐτὰς εἰς τὰς νῆσους, καὶ μάλιστα εἰς Σαντορίνην, διότι
πρέπει νὰ περιμένωμεν, κατὰ τὴν γνώμην φυσιολόγου τινος
Γάλλου, νεωστὶ ἐπισκεφθεῖτος τὴν νῆσον, ἡρακιστεῖαν τινὰ
ἔκρηκτην ἢ ἀνατρέπην.

J. L. 19 Φεβρουαρίου.

Μεταξὺ τῶν πολυάριθμων αγαθῶν, τὰ ὄπωις ἐσέφερεν η
παροῦσα Κυθέρης εἰς τὴν πατρὸς διὰ διὰ τῆς στερεώσεως
τῆς εὐταξίας καὶ κοινῆς ἀσφαλείας, ἔχομεν νὰ ἐπαριθμή-
σωμεν καὶ τὸ ἐν Σύρᾳ συγκρήτειον Ἐλληνικὸν Ἀσφα-
λιστικὸν Κατάστημα. Αἱ πολυειδεῖς ὀφέλειαι
καὶ εὐκολίαι, αἵτινες δύνανται νὰ προέλθωται ἐξ αὐτοῦ εἰς
τὸ ἐμπόριον, καὶ διὰ τοῦ ἐπικορίου εἰς τὴν κοινωνίαν, εἴλας
πατρῷος. Ο Κυθερίγης, ἀφοῦ ὡς προστάης καὶ ἀντι-
λήπτωρ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ κοινωφελοῦ, ἐπι χειρόμαχος ηγ-
δόκητε νὰ περιβάλῃ τὸ συμφωνητικὸν τοῦ κατατήματος
τούτου μὲ τὴν σεβαστὴν αὐτοῦ ἐπικύρωσιν, εὐηρεστήην νὰ
γένη καὶ μέταχος εἰς αὐτὸν διὰ δέκα συμβολά. Εχομεν
μας ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πατάσσεως του τακτά-
σιημα ἡσφάλισε Γρασ. I. 200,000. — ΑΘΗΝΑΙ